Бекмарица, ж. дъчоседи бекчиници, колба на пъдъ дъра.

Бекмарица, м. дъра, пъдъ.

Бекярство, м. в. бекярство

Бекярин, м. в. бекярь.

Бекярски, нар. като бекярин, по бекярски

Бекярски, а, о, — ски, отъ бекярь, бекярска работа бекярска честия.

Бекярство, ср. имане, имане, имущество безъ земя.

Бекярь, м. 1) кой имъ земя, нее земенъ 2) кой не е при земя си, всое земенъ. Или сли тръгъ вие бекяри

Белезикъ, — ци, м. гривна, 2) клада, окова. ~~на~~ на ~~на~~ на краката на ~~на~~ на краката на ~~на~~ ~~на~~ ~~на~~